CATISMA A PATRA

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 24

1 ătre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

2 Nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei, pentru că toţi cei ce Te rabdă pe Tine, nu se vor ruşina.

3 Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndeşert.

4 Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă.

5 Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeul, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.

6 Adu-Ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de milele Tale, că din veac sunt.

7 Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu
le pomeni.
8 După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru
bunătatea Ta, Doamne.
9 Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va
pune celor ce greșesc în cale.
10 Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va
pe cei blânzi căile Sale.
11 Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce
caută așezământul Lui și mărturiile Lui.
12 Pentru numele Tău, Doamne, și curățește păcatul
meu, că mult este.
13 Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege
va pune lui în calea care a ales.
14 Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui, și
sămânța lui va moșteni pământul.
15 Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul,
și făgăduința Lui va arăta lor.
16 Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate
din lat picioarele mele.
17 Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut
și sărac sunt eu.

18 Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.
19 Vezi smerirea mea şi osteneala mea, şi lasă toate păcatele mele.
20 Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulțit şi cu urâciune nedreaptă m-au urât.
21 Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine.
22 Cei fără de răutate şi cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.
23 Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul lui David, 25

1 Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, şi spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.
2 Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă, aprinde rărunchii mei şi inima mea.
3 Că mila Ta înaintea ochilor mei este, şi bine am plăcut întru adevărul Tău.
4 Nu am şezut cu adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

5 Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.
6 Spăla-voi întru cei nevinovaţi mâinile mele, şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.
7 Ca să aud glasul laudei Tale şi să povestesc toate minunile Tale.
8 Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul lăcaşului slavei Tale.
9 Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu bărbaţii sângiurilor viaţa mea.
10 Întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.
11 Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.
12 Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine Te voi cuvânta, Doamne.

Psalmul lui David, mai înainte de a se unge, 26

1 Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?
2 Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

3 Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.
4 Cei ce mă necăjesc, şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.
5 De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea.
6 De s-ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.
7 Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.
8 Ca să văd frumusețea Domnului şi să cercetez Biserica cea sfântă a Lui.
9 Că m-a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său.
10 Pe piatră m-a înălțat; şi acum iată a înălțat capul meu peste vrăjmaşii mei.
11 Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă şi de strigare; glăsui-voi şi voi cânta Domnului.
12 Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă.
13 Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a pe Tine fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

14 Să nu-Ţi întorci faţa Ta de către mine, şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău.
15 Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu.
16 Că tatăl meu şi maica mea m-au părăsit pe mine, iar Domnul m-a luat.
17 Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, şi mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei.
18 Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, şi a minţit strâmbătatea eişi.
19 Cred că voi vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii.
20 Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta, şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, 27

1
ătre Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2 Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta.

3 Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4 Cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5 Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor şi după vicleşugul izvodirilor lor.

6 După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplăteşte-le lor răsplătirea lor.

7 Că nu au înţeles spre lucrurile Domnului şi spre lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pe dânşii şi nu-i vei zidi.

8 Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

9 Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu; spre Dânsul a nădăjduit inima mea şi m-a ajutorat.

10 Şi a înflorit trupul meu, şi din voia mea mă voi mărturisi Lui.

11 Domnul este întărirea norodului Său, şi scutitor mântuirilor unsului Său este.

12 Mântuieşte pe norodul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta, şi-i paşte pe ei, şi-i ridică pe ei până în veac.

Psalmul lui David, pentru scoaterea Cortului, 28

1 duceţi Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceţi Domnului pe fiii berbecilor.
2 Aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi Domnului slavă numelui Lui; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
3 Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.
4 Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviinţă.
5 Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedri; şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului.
6 Şi-i va zdrumica pe dânşii ca pe viţelul Libanului, şi cel iubit ca fiul inorogilor.
7 Glasul Domnului celui ce taie para focului.
8 Glasul Domnului celui ce clatină pustiul; şi va clătina Domnul pustiul Cadeşului.
9 Glasul Domnului celui ce săvârşeşte cerbii, şi va

descoperi dumbrăvile, şi în Biserica Lui tot care grăieşte mărire.

10 Domnul potopul va locui; şi va şedea Domnul Împărat în veac.

11 Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va blagoslovi pe norodul Său cu pace.

Întru sfârşit, Psalmul cântării înnoirii casei lui David, 29

1 Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat pe mine, şi nu ai veselit pe vrăjmaşii mei asupra mea.

2 Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.

3 Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuit-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.

4 Cântați Domnului cei cuvioşi ai Lui, şi vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

5 Că iuțime este întru mânia Lui, şi viață în voia Lui; seara se va sălăşlui plângere, şi dimineața bucurie.

6 Iar eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voi clătina în veac.

7 Doamne, întru voia Ta dă frumuseții mele

putere; şi Ţi-ai întors faţa Ta şi m-am făcut tulburat.

8 Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9 Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ţie ţărâna? Sau va vesti adevărul Tău?

10 Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11 Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.

12 Ca să-ţi cânte Ţie mărirea mea, şi nu mă voi mâhni, Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ţie.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, pentru uimire, 30

1 pre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac; întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2 Pleacă către mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, şi spre casă de scăpare, ca să mă mântuieşti.

3 Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu, şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.
4 Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care o au ascuns mie, că Tu eşti scutitorul meu, Doamne.
5 În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvi-tu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.
6 Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.
7 Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.
8 Şi nu m-ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.
9 Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi pântecele meu.
10 Că s-a stins întru dureri viaţa mea, şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, şi oasele mele s-au tulburat.
11 La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut ocară, şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei.
12 Cei ce mă vedeau afară, au fugit de la mine; uitat

am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m-am ca un vas pierdut.

13 Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14 Iar eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am: Tu eşti Dumnezeul meu.

15 În mâinile Tale sorții mei; izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă gonesc.

16 Arată fața Ta peste robul Tău; mântuieşte-mă cu mila Ta; Doamne, să nu mă ruşinez, că Te-am chemat pe Tine.

17 Să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad.

18 Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.

19 Cât este de multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care o ai ascuns celor ce se tem de Tine! Făcut-ai celor ce se nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor omeneşti.

20 Ascunde-vei pe dânşii, întru ascunsul feței Tale, de tulburarea oamenilor.

21 Acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22 Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea îngrădirii.

23 Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor Tăi.

24 Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine.

25 Iubiți pe Domnul toți cuvioşii Lui, că adevărurile caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac mândrie.

26 Îmbărbătați-vă şi să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui David, al înțelegerii, 31

1
ericiți cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

2 Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleşug.

3 Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4 Că ziua şi noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie ghimpul.

5 Fărădelegea mea am cunoscut, şi păcatul meu nu l-am acoperit.

6 Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului; şi Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

7 Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8 Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.

9 Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei.

10 Nu fiți precum calul şi catârul, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine.

11 Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte spre Domnul, mila îl va înconjura.

12 Veseliți-vă întru Domnul şi vă bucurați, drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa întru păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pe curva mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte.

Înotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe; şi neavând ocârmuitor pe gând, glasul lui Petru strig Ţie: Mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-mă, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al Dumnezeului nostru: Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească. Părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înţelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credinţă.

Şi acum...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşirea ta, că judecata este fără de milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilinţa inimii: Greşit-am Ţie întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Ţie Doamne unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greşit-am, Doamne, greşit-am, şi nu sunt vrednic să caut spre

înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Domnul meu, Domnul meu, dăruieşte-mi lacrimi de pocăință, Cel ce eşti singur bun şi milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățeşti, mai înainte de sfârşit, de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Şi mulțime de întunecați şi fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, şi nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit şi nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici să-mi răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici întoarce fața Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepseşte, însă cu milă şi cu îndurări; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci-i stinge înfricoşarea lui ce are asupra mea, şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi-mi dă mie nedefăimată calea cea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am şi greşit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea Ta, şi întăreşte inima mea întru frica Ta. Şi să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, şi să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată şi mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.